

E ด้านการดูแลสุขภาพอนามัยและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับครอบครัวของผู้ป่วย
ความสัมพันธ์กับผู้ป่วยเช่นนี้พบแหล่งที่มาของแรงจูงใจและความเข้มแข็งในความรักของพระคริสตเยซู
อย่างไม่สิ้นสุด ดังที่เห็นได้จากประจักษ์พยานนับพันปีของชายและหญิงผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่อุทิศตนในการรับใช้ผู้ป่วย
ในความเป็นจริง จาการทศวรรษเรื่องการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนม์ชีพของพระคริสตเจ้าทำให้เกิด
ความรักที่สามารถให้ความหมายได้อย่างเต็มเปี่ยม ทั้งจากสภาพของผู้ป่วยและของผู้ที่ดูแลรักษาเขา พระวรสาร
เป็นพยานถึงเรื่องนี้หลายครั้ง โดยแสดงให้เห็นว่าการรักษาของพระเยซูเจ้า ไม่เคยใช้ท่าทางที่เป็นเวทมนตร์ใดๆ
แต่เป็นผลจากการพบหน้ากันเสมอ เป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งของขวัญของพระเจ้าได้รับการตอบสนอง
ในความเชื่อแก่ผู้ที่ยอมรับมัน เหมือนกับสิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงตรัสอยู่เสมอว่า “ความเชื่อของท่าน ช่วยท่าน
ให้รอด”

5. พี่น้องที่รัก พระบัญญัติแห่งความรักซึ่งพระเยซูเจ้าได้ทรงมอบให้เหล่าสาวกของพระองค์ พบความสมบูรณ์
ที่เป็นรูปธรรม แม้กระทั่งในความสัมพันธ์กับผู้ป่วยด้วย สังคมที่มีความเป็นมนุษย์มากขึ้นเท่าไร ก็ยิ่งรู้จัก
ดูแลรักษาสมาชิกที่เปราะบางและทุกข์ทรมานของตนมากขึ้นเท่านั้น และรู้จักที่จะทำอย่างมีประสิทธิภาพ
ด้วยความรักฉันพี่น้อง เรามุ่งเป้าไปที่เป้าหมายนี้และตรวจสอบให้แน่ใจว่าไม่มีใครต้องอยู่คนเดียว ไม่มีใคร
รู้สึกว่าถูกกีดกันและถูกทอดทิ้ง

พ่อขอขอบรรดาผู้เจ็บป่วย บุคลากรด้านสุขภาพอนามัยและผู้ที่ยพยายามอย่างเต็มที่เพื่อช่วยเหลือ
ผู้ที่ทนทุกข์ทรมานไว้กับพระนางมารีย์ พระมารดาแห่งความเมตตากรุณาและองค์อุปถัมภ์ผู้ป่วย จากถ้าแม่พระ
เมืองลูร์ดและสักการสถานนับไม่ถ้วนทั่วโลกของพระนาง ขอให้พระนางคำจุนรักษาความเชื่อศรัทธาและ
ความหวังของเรา และช่วยให้เราดูแลกันและกันด้วยความรักฉันพี่น้อง พร้อมกันนี้ข้าพเจ้าขออำนวยการศักดิ์สิทธิ์
มายังพวกท่านทุกคนด้วย

โรม, มหาวิหารนักบุญยอห์น ลาเตรัน 20 ธันวาคม 2020
วันอาทิตย์สัปดาห์ที่ 4 เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า

สมเด็จพระสันตะปาปา ฟรังซิส

(แปลโดย คณะนักบวชคามิลเลียนประเทศไทย)

สารสนองค์สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

โอกาสวันผู้ป่วยสากลครั้งที่ 29

(11 กุมภาพันธ์ 2021)

“อาจารย์ของท่านมีเพียงผู้เดียวและทุกคนเป็นพี่น้องกัน” (มธ. 23:8)
ความสัมพันธ์บนพื้นฐานความไว้วางใจเพื่อเป็นแนวทางในการดูแลผู้ป่วย

บรรดาพี่น้องชายหญิงที่รักทั้งหลาย

การเฉลิมฉลองวันผู้ป่วยสากลครั้งที่ 29 ในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ ค.ศ.2021 ซึ่งตรงกับวันระลึกถึงแม่พระ
ประจักษ์ที่เมืองลูร์ด เป็นโอกาสที่ทำให้เรามุ่งความสนใจเป็นพิเศษสำหรับบรรดาผู้เจ็บป่วย และผู้ที่ให้การ
ช่วยเหลือดูแลพวกเขา ทั้งในรูปแบบสถาบันสุขภาพอนามัย ภายในครอบครัวและภายในชุมชน เราคิดคำนึงถึง
เป็นพิเศษสำหรับผู้ที่ได้ทนทุกข์ทรมาน และยังคงทุกข์ทรมานอย่างต่อเนื่องจากผลของ การแพร่กระจายไปทั่วโลก
ของการติดเชื้อไวรัสโคโรนา พ่อขอให้พวกคุณทุกคนและโดยเฉพาะบรรดาคนยากจนและบุคคลชายขอบ
ของสังคม ได้ทราบว่า พ่ออยู่ใกล้ชิดพวกคุณและอยากให้คุณมั่นใจว่า พระศาสนจักรคำนึงถึงพวกคุณ
ด้วยความรักอยู่เสมอ

1. สำหรับหัวข้อของวันผู้ป่วยสากลปีนี้มาจากข้อความในพระวรสาร ซึ่งเป็นเรื่องราวที่พระเยซูเจ้าทรง
ตำหนิความหน้าซื่อใจคดของพวกที่ไม่ปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขาได้เทศน์สอน (อ้างอิง มธ. 23:1-12) เมื่อความเชื่อ
ศรัทธาของเราถูกทำให้ลดลงเป็นเพียงคำพูดที่ว่างเปล่า ที่ไม่คำนึงถึงชีวิตและความต้องการของบุคคลอื่น
บทยืนยันความเชื่อที่เราประกาศออกมานั้น พิสูจน์แล้วว่าไม่สอดคล้องกับชีวิตที่เรา ดำเนินอยู่จริง ความเสี่ยงนั้น
ร้ายแรงจริงๆ นั่นจึงเป็นเหตุผลที่พระเยซูใช้ภาษาที่หนักเกี่ยวกับภยันตรายของการตกอยู่ในการหลงตนเอง
พระองค์ทรงตรัสกับเราว่า “อาจารย์ของท่านมีเพียงผู้เดียวและทุกคนเป็นพี่น้องกัน” (ข้อ 8)

การตำหนิของพระเยซูเจ้าเกี่ยวกับคนที่ “พูด แต่ไม่ลงมือปฏิบัติ” (ข้อ 3) เป็นถ้อยคำที่ตรัสกับเราทุกคนเสมอ เพราะไม่มีพวกเราคนใดที่รอดพ้นจากความชั่วร้ายของความหน้าซื่อใจคดที่ขวางกั้นเราไม่ให้เจริญรุ่งเรืองในฐานะบุตรของพระบิดาองค์เดียว ที่ถูกเรียกมาเพื่อดำรงชีวิตอยู่ในความเป็นพี่น้องกัน

เมื่อเผชิญหน้ากับเงื่อนไขความต้องการของพี่น้องชายหญิงของเรา พระเยซูเจ้าทรงเสนอรูปแบบพฤติกรรมที่ตรงกันข้ามกับความหน้าซื่อใจคดอย่างสิ้นเชิง พระองค์ทรงเสนอให้หยุดรับฟัง สร้างความสัมพันธ์โดยตรง และเป็นส่วนตัวกับอีกฝ่ายหนึ่ง ให้รู้สึกเห็นอกเห็นใจและมีความรักเมตตาสำหรับเขาหรือเธอ และทำให้ตนเองมีส่วนร่วมในความทุกข์ทรมานของเขาจนถึงจุดที่ต้องรับผิดชอบในการให้การช่วยเหลือบริการ (เทียบ ลก. 10:30 – 35)

2. ประสพการณ์ของความเจ็บป่วย ทำให้เรารู้สึกถึงความเปราะบางของเราและในขณะเดียวกัน ความต้องการโดยธรรมชาติของอีกฝ่ายหนึ่ง เงื่อนไขของการเป็นสิ่งสร้างจะชัดเจนยิ่งขึ้นและเราจะสัมผัสได้อย่างชัดเจน ว่าเราต้องพึ่งพาองค์พระผู้เป็นเจ้า ที่จริงแล้วเมื่อเราเจ็บป่วย ความไม่แน่นอน ความกลัว บางครั้งการรู้สึกถอดใจก็แผ่ซ่านไปทั่วทั้งความคิดและจิตใจ เราจะพบว่าตัวเองอยู่ในสภาพที่ไร้ความสามารถ เพราะสุขภาพของเราไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของเรา หรือ “ความกังวล” ของเรา (เทียบ มธ 6:27)

ความเจ็บป่วยก่อให้เกิดคำถามเกี่ยวกับความหมาย ซึ่งในความเชื่อมุ่งหันไปหาพระเจ้า เป็นคำถามที่แสวงหาความหมายใหม่และแนวทางใหม่ในการดำรงชีวิตอยู่ ซึ่งในบางครั้งอาจจะไม่พบคำตอบในทันที เพื่อนๆ และญาติพี่น้องของตนก็ไม่สามารถช่วยเราในการค้นหาคำตอบที่ยากลำบากนี้ได้เสมอไป

ในเรื่องนี้ เรื่องราวในพระคัมภีร์เกี่ยวกับมหาบุรุษโยบแสดงออกเชิงสัญลักษณ์ได้ ภรรยาและเพื่อนๆ ของโยบไม่สามารถอยู่ร่วมกับโยบได้ในความโชคร้ายของเขา ในทางตรงกันข้าม พวกเขากล่าวโทษโยบ ซึ่งส่งผลให้โยบเกิดความรู้สึกโดดเดี่ยวและสับสนในตัวเอง โยบตกอยู่ในสภาพของการถูกทอดทิ้งและความเข้าใจผิด แต่ด้วยความเปราะบางอย่างยั้งนี้ โยบปฏิเสธความหน้าซื่อใจคดทั้งสิ้นและเลือกเส้นทางแห่งความสัตย์ซื่อจริงใจต่อพระพักตร์พระเจ้าและต่อผู้อื่น เขาส่งเสียงร้องอย่างแน่วแน่ไปถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่งทรงตอบต่อโยบในท้ายที่สุด เปิดขอบฟ้าใหม่ให้กับเขา เป็นการยืนยันว่าความทุกข์ทรมานของเขาไม่ใช่การลงโทษหรือการอยู่ในสถานะแยกจากพระเจ้า มันไม่ได้เป็นสถานะของการอยู่ห่างไกลจากพระเจ้าหรือเป็นสัญญาณของความเฉยเมยของพระองค์ ดังนั้นจากหัวใจที่ได้รับบาดเจ็บและได้รับการรักษาให้หายของโยบ ทำให้โยบกล่าวออกมาอย่างมีชีวิตชีวาและจับใจต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า: “ข้าพเจ้าเคยรู้จักพระองค์เพียงจากคำพูดของผู้อื่น แต่บัดนี้ดวงตาของข้าพเจ้าแลเห็นพระองค์” (โยบ 42:5)

3. ความเจ็บป่วยมีภาพใบหน้าเสมอ ไม่ใช่แค่เพียงใบหน้าเดียว แต่มีใบหน้าของผู้ป่วยทุกคนทั้งชายและหญิง แม้แต่คนที่รู้สึกว่าถูกเพิกเฉย ถูกกีดกัน เหยื่อของความอยุติธรรมทางสังคมที่ปฏิเสธสิทธิ อันจำเป็นของพวกเขา (เทียบ สมณสาส์น ทุกคนเป็นพี่น้องกัน ข้อ 22) การระบอบใหญ่ในปัจจุบันทำให้เราเห็นระบบการดูแลสุขภาพที่ไม่เพียงพอและข้อบกพร่องหลายประการในการช่วยเหลือบรรดาผู้เจ็บป่วย บรรดาผู้สูงอายุ ผู้ที่อ่อนแอที่สุดและผู้เปราะบางทางสังคมไม่สามารถรับประกันได้ว่าจะเข้าถึงการดูแลรักษา และการเข้าถึง

การรักษาที่ไม่เท่าเทียมกันเสมอไป สิ่งนี้ขึ้นอยู่กับทางเลือกในทางการเมือง ในวิธีการบริหารทรัพยากรและความมุ่งมั่นของผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบ การลงทุนทรัพยากรในการดูแลและช่วยเหลือผู้เจ็บป่วยถือเป็นสิ่งสำคัญที่เชื่อมโยงกับหลักการที่ว่าสุขภาพเป็นผลดีร่วมที่เป็นพื้นฐานหลัก ในขณะเดียวกัน การแพร่ระบาดของโรคนี้ยังเน้นย้ำถึงความทุ่มเทและความเอื้ออาทรของบุคลากรด้านสุขภาพอนามัย อาสาสมัคร บุคลากรฝ่ายสนับสนุน พระสงฆ์ นักบวชชายและหญิง ผู้ซึ่งด้วยความเป็นมืออาชีพ เสียสละตนเอง สำนึกรับผิดชอบและรักเพื่อนมนุษย์ ได้ช่วยเหลือ ดูแล ปลอดภัยและให้บริการผู้ป่วยจำนวนมากและครอบครัวของพวกเขาด้วยกลุ่มบุคคลทั้งชายและหญิงที่ทำงานอย่างเงียบๆ ผู้ซึ่งเลือกที่จะเฝ้าดูใบหน้าเหล่านั้น ดูแลบาดแผลของผู้ป่วยซึ่งพวกเขารู้สึกว่าเป็นเพื่อนมนุษย์ในคุณค่าของการเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวมนุษยชาติ

โดยแท้จริงแล้ว ความใกล้ชิดเปรียบเสมือนยารักษาแผลที่มีคุณค่า ซึ่งให้การสนับสนุนและการปลอดภัยแก่ผู้ทุกข์ทรมานในความเจ็บป่วย ในฐานะคริสตชน เราอยู่ใกล้ชิดกันเพื่อเป็นการแสดงออกถึงความรักของพระเยซูคริสต์เจ้า ชาวสะมาเรียผู้ใจดี ผู้ทรงพระเมตตาทุกรุ่น ทรงอยู่ใกล้ชิดกับมนุษย์ทุกคน ที่ได้รับบาดเจ็บจากบาป ร่วมกับพระองค์ผ่านบทบาทของพระจิตเจ้า เราได้รับเรียกให้มีความรัก เมตตาเฉกเช่นพระบิดาเจ้า และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้รักบรรดาพี่น้องผู้เจ็บป่วย อ่อนแอและทุกข์ทรมาน (เทียบ ยน 13:34-35) และเราดำเนินชีวิตด้วยความใกล้ชิดนี้ในรูปแบบหมู่คณะเช่นเดียวกับที่เป็นส่วนตัว อันที่จริงความรักฉันพี่น้องในองค์พระคริสต์เจ้าก่อให้เกิดชุมชนที่สามารถรักษาได้ ซึ่งไม่ทอดทิ้งผู้ใด ซึ่งนับรวมถึงผู้ที่เปราะบางที่สุดและยอมรับเขาด้วย

ในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าอยากจะระลึกถึงความสำคัญของความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในภราดรภาพ ซึ่งแสดงออกอย่างเป็นรูปธรรมในการบริการรับใช้และสามารถใช้รูปแบบที่แตกต่างกันมาก โดยทั้งหมดมุ่งเน้นไปที่การช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ “การบริการรับใช้หมายถึง การดูแลผู้ที่เปราะบางในครอบครัวของเรา ในสังคมของเรา ในประชากรของเรา” (บทเทศน์ที่ Havana คิวบา, 20 กันยายน ค.ศ.2015) ในคำมั่นสัญญาที่ทุกคนสามารถ «ละทิ้งความต้องการและความคาดหวังของตน ความปรารถนาที่จะมีอำนาจทุกอย่างต่อการมองเห็นผู้ที่เปราะบางที่สุดอย่างเป็นรูปธรรม [...] การบริการรับใช้มักจะมองไปที่ใบหน้าของพี่น้อง สัมผัสเนื้อหนังของเขา รู้สึกถึงการอยู่ใกล้ชิดกับสิ่งที่ทำให้เขา “ทุกข์ทรมาน” และแสวงหาการสนับสนุนการเป็นพี่น้องกัน ด้วยเหตุนี้ การบริการรับใช้จึงไม่เป็นเรื่องอุดมคติ ไม่ใช่การรับใช้ความคิด แต่เป็นการรับใช้บุคคล” (อ้างเรื่องเดียวกัน)

4. เพื่อให้มีการบำบัดรักษาที่ดี ทำที่เชิงความสัมพันธ์จึงมีความสำคัญ ซึ่งสามารถมีแนวทางแบบองค์รวมสำหรับผู้ป่วยได้ การเน้นในด้านนี้ยังช่วยให้แพทย์ พยาบาล ผู้เชี่ยวชาญและอาสาสมัครสามารถดูแลผู้ที่ต้องทนทุกข์ทรมาน เพื่อร่วมเดินทางไปกับพวกเขาในเส้นทางของการรักษาด้วยความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ไว้วางใจ (เทียบ ธรรมนูญใหม่ของสำนักงานด้านการดูแลสุขภาพอนามัย [2016], ข้อ 4) ดังนั้น นี่จึงเป็นการคิดเกี่ยวกับการสร้างข้อตกลงร่วมกันระหว่างผู้ที่ต้องการการดูแลและผู้ที่ดูแลพวกเขา ข้อตกลงที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความไว้วางใจและความเคารพซึ่งกันและกัน ของความจริงใจ ของความพร้อมให้การช่วยเหลือ ดังนั้น เพื่อที่จะเอาชนะทุกอุปสรรคขัดขวาง ให้วางศักดิ์ศรีของผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง ปกป้องความเป็นมืออาชีพของบุคลากร